

Επιπλέον. Θα Πρέπει να γίνει συνείδηση ότι η Ρωσική Επανάσταση —που προσπαθεί να οικοδομήσει μια κοινωνία στην Οποία το σύνολο της παραγωγικής εργασίας, της τεχνικής δεξιοτήτας και της επιστημονικής γνώσης Θα βρίσκεται στην διάθεση της Κοινότητας— δεν αποτελεί απλώς μια τυχαιότητα στην πάλη μεταξύ κάποιων αντιμαχομένων κομμάτων. Προετοιμάστηκε από έναν σχεδόν αιώνα σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής προπαγάνδας, από την εποχή του Ρόμπερτ Όουεν. του Σαιν Σιμό και του Φουριέ. Και παρ' όλο που η προσπάθεια για την εδραίωση του νέου κοινωνικού συστήματος, μέσω της δικτατορίας ενός κόμματος, είναι φανερά καταδικασμένη να αποτύχει, θα Πρέπει να αναγνωρίσουμε πως η Επανάσταση έχει ήδη εισαγάγει στην καθημερινή μας ζωή νέες ιδέες όσον αφορά τα δικαιώματα της εργασίας, την Θέση που αυτή δικαιούται μέσα στην κοινωνία και τα καθήκοντα του κάθε πολίτη.

Όχι μόνον οι εργάτες αλλά και όλες οι προοδευτικές δυνάμεις του πολιτισμένου κόσμου, θα πρέπει να σταματήσουν την υποστήριξη που μέχρι τώρα παρέχουν στους εχθρούς της Επανάστασης. Όχι πως δεν υπάρχουν πράγματα που Πρέπει να στηλιτεύσουμε στις μεθόδους της μπολσεβίκικης κυβέρνησης —τουναντίον! Αλλά κάθε εξωτερική ένοπλη επέμβαση ενισχύει αναγκαστικά τις δικτατορικές τάσεις της κυβέρνησης και παραλύει τις προσπάθειες εκείνων των Ρώσων οι οποίοι, ανεξάρτητα από την κυβέρνηση, είναι έτοιμοι να βοηθήσουν την Ρωσία να αποκαταστήσει τους ρυθμούς της ζωής της.

Επίσης Θα ήθελα να τονίσω ότι αν συνεχισθεί η ένοπλη επέμβαση των Συμμάχων, Θα γεννηθεί ένα αίσθημα πικρίας απέναντι στα Ευρωπαϊκά Έθνη, ένα αίσθημα που Θα χρησιμοποιηθεί μια μέρα σε κάποιες μελλοντικές συγκρούσεις. Αυτή η πικρία βαίνει αυξανόμενη.

Κοντολογίς, ήρθε η ώρα τα Ευρωπαϊκά Έθνη να συνάψουν άμεσες σχέσεις με το Ρωσικό Έθνος. Και από αυτήν την άποψη. εσείς —η εργατική τάξη και τα προοδευτικά στοιχεία όλων των εθνών— Θα Πρέπει να συμβάλετε όσο μπορείτε.

Θα προσθέσω ακόμη λίγα λόγια για το γενικότερο πρόβλημα. Η επανασύνδεση των σχέσεων ανάμεσα στα Ευρωπαϊκά και Αμερικανικά Έθνη και την Ρωσία, δεν σημαίνει την υπεροχή του Ρωσικού Έθνους επί των εθνοτήτων που συναποτελούσαν την Τσαρική Αυτοκρατορία. Η Αυτοκρατορική Ρωσία είναι νεκρή και δεν Πρόκειται να αναστηθεί ξανά. Το μέλλον των διαφόρων αυτών επαρχιών βρίσκεται στην δημιουργία μιας μεγάλης ομοσπονδίας. Οι φυσικές Περιοχές των διαφόρων τμημάτων αυτής της ομοσπονδίας είναι απολύτως ευδιάκριτες, όπως καλά γνωρίζουν όσοι είναι εξοικειωμένοι με την Ρωσική Ιστορία και Εθνογραφία. Κάθε προσπάθεια επανασύνδεσης των χωρισμένων από την φύση τμημάτων της Ρωσικής Αυτοκρατορίας υπό έναν Κεντρικό έλεγχο, είναι καταδικασμένη εκ των προτέρων σε αποτυχία. Επομένως, όλα τα Δυτικά Έθνη Θα πρέπει να αναγνωρίσουν το δικαίωμα ανεξαρτησίας κάθε Τμήματος της παλαιάς Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

πώς να μην εφαρμόζουμε τον κομμουνισμό, κι αν έχουμε έναν λαό που έχει κουραστεί από το παλαιό καθεστώς και δεν αντιτάσσει καμιά ενεργητική αντίσταση στα πειράματα των νέων κυρίαρχων.

Η ιδέα των Σοβιέτ —δηλαδή των συμβουλίων των αγροτών και των εργατών— εμφανίστηκε για πρώτη φορά την εποχή της επαναστατικής απόπειρας του 1905 και υλοποιήθηκε άμεσα από την Επανάσταση του Φεβρουαρίου 1917. αμέσως μετά την ανατροπή του τσαρισμού —η ιδέα τέτοιων συμβουλίων, που θα ελέγχουν την οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας, είναι μια σπουδαία ιδέα. Πόσο μάλλον αφού αναγκαστικά εξάγεται το συμπέρασμα ότι τα συμβούλια αυτά θα πρέπει να απαρτίζονται από όλους όσοι

Ένα εργατικό συμβούλιο παύει να είναι ελεύθερο και να έχει οποιαδήποτε αξία, όταν δεν υπάρχει πλέον η ελευθερία του Τύπου, και πάνε ήδη δύο χρόνια που είμαστε σ' αυτήν την κατάσταση, υπό το πρόσχημα ότι βρισκόμαστε σε εμπόλεμη κατάσταση. Αλλά υπάρχουν κι άλλα. Τα εργατικά και αγροτικά συμβούλια χάνουν την σημασία τους όταν πλέον δεν υπάρχει μια ελεύθερη προεκλογική εκστρατεία και οι εκλογές διεξάγονται υπό την πίεση μιας κομματικής δικτατορίας. Φυσικά, η συνήθης δικαιολογία είναι πως αυτή είναι αναπόφευκτη προκειμένου να καταπολεμηθεί το παλαιό καθεστώς. Αλλά μια τέτοια κατάσταση αποτελεί σαφέστατα οπισθοδρόμηση, αφού η Επανάσταση έχει υποσχεθεί την οικοδόμηση μιας νέας κοινωνίας πάνω σε μια νέα οικονομική βάση. Σημαίνει την Θανατική καταδίκη του νέου συστήματος. Οι μέθοδοι ανατροπής μιας ήδη εξασθενημένης κυβέρνησης είναι πολύ γνωστές τόσο στην αρχαία όσο και στην σύγχρονη Ιστορία. Αλλά όταν είναι απαραίτητο να

δημιουργηθούν νέες μορφές ζωής, και ιδιαίτερα νέες μορφές παραγωγής και ανταλλαγής, δίχως να υπάρχουν προηγούμενα παραδείγματα που να μπορούν να χρησιμεύσουν ως πρότυπο, όταν τα πάντα πρέπει να οικοδομηθούν από την αρχή, όταν μια κυβέρνηση προσπαθεί να εφοδιάσει τον κάθε πολίτη με μια λάμπα κι ακόμη με το σπίρτο για να την ανάψει. αλλά δεν μπορεί να το πετύχει Παρ' ότι χρησιμοποιεί έναν απεριόριστο αριθμό στελεχών, η κυβέρνηση αυτή γίνεται εμπόδιο. Αναπτύσσει μια τόσο αξιοθαύμαστη γραφειοκρατία, ώστε η γαλλική γραφειοκρατία — η οποία χρειάζεται την βοήθεια 40 στελεχών για να πουλήσει ένα δέντρο που ξεριζώθηκε στην εθνική οδό από μια καταιγίδα— συγκρινόμενη μαζί της είναι ένα Τίποτα.

διάφορα οικονομικά προβλήματα των περιοχών τους. Το να απορρίπτεται αυτή η συνεργασία και να στηρίζονται τα πάντα στην μεγαλοφυΐα των δικτατόρων του κόμματος, σημαίνει την καταστροφή των ανεξάρτητων κέντρων της ζωής μάς, των εργατικών συνδικάτων και των τοπικών συνεταιρισμών, και την μετατροπή τους σε γραφειοκρατικά όργανα του κόμματος —κάτι που συμβαίνει σήμερα. Αυτός είναι ο τρόπος για να μην υλοποιηθεί η Επανάσταση. για να καταστεί αδύνατη η πραγματοποίησή της. Κι αυτός είναι ο λόγος που μου επιβάλλει το καθήκον να σας αποτρέψω από την υιοθέτηση τέτοιων μεθόδων...

Ο τελευταίος πόλεμος έχει δημιουργήσει νέες συνθήκες ζωής σε ολόκληρο τον πολιτισμένο κόσμο. Ο σοσιαλισμός σίγουρα θα σημειώσει

σημαντική πρόοδο. ενώ Θα δημιουργηθούν νέες μορφές μιας πιο ανεξάρτητης ζωής που Θα βασίζεται στην τοπική αυτονομία και στην ελεύθερη πρωτοβουλία. Αυτό Θα γίνει είτε με ειρηνικά. είτε με επαναστατικά μέσα.

Ασφαλώς, η επιτυχία αυτής της οικοδόμησης Θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό από την δυνατότητα συνεργασίας ανάμεσα στους διάφορους λαούς. Όμως για να επιτευχθεί αυτό. είναι απαραίτητο να ενωθούν άμεσα οι εργατικές τάξεις όλων των εθνών και να ξαναζωντανέψει η ιδέα μιας μεγάλης Διεθνούς “Ένωσης όλων των εργαζομένων του κόσμου —όχι φυσικά με την μορφή μιας ένωσης που να κατευθύνεται από ένα και μόνο πολιτικό κόμμα, όπως συνέβη με την Β’ και την Γ’ Διεθνή.

Χιλιάδες αιτίες —ανάμεσα στις οποίες η εργασία των απλών ανθρώπων αλλά και των κομμάτων, δεν ήταν παρά ένας κόκκος άμμου. ένας τοπικός ανεμοστρόβιλος— έχουν συντελέσει στην δημιουργία αυτού του μεγάλου φυσικού φαινομένου. της μεγάλης αυτής καταστροφής η οποία ή Θα ανανεώσει ή Θα καταστρέψει .. .ή, ενδεχομένως, Θα καταστρέψει και θα ανανεώσει Ταυτόχρονα.

Όλοι μας συμβάλαμε στην προετοιμασία αυτής της μεγάλης και αναπόφευκτης αλλαγής. Ακόμη συνέβαλαν όλες οι προηγούμενες επαναστάσεις —του 1793, του 1848 και του 1871— όλα τα κείμενα των Ιακωβίνων και των σοσιαλιστών,

Οι άνθρωποι γενικώς δεν αντιμετωπίζουν τα γεγονότα με έναν συγκεκριμένο και σταθερό τρόπο. Σκέπτονται περισσότερο με έννοιες Παρά με ξεκάθαρες εικόνες που σχηματίζουν με την φαντασία Τους και δεν έχουν Καμία απολύτως ιδέα για το τι είναι επανάσταση —για εκείνα τα εκατομμύρια αίτια που συνετέλεσαν στην διαμόρφωση της σημερινής της μορφής— έτσι έχουν την τάση να μεγαλοποιούν, εν σχέση με την πρόοδο της επανάστασης. την σημασία της προσωπικότητάς τους, καθώς και της στάσης εκείνης που Θα τηρήσουν οι ίδιοι, οι φίλοι και οι ομοϊδεάτες τους μέσα σ' αυτήν την τρομερή αναταραχή. Και φυσικά είναι εντελώς ανίκανοι να αντιληφθούν πόσο αδύναμο είναι το οποιοδήποτε άτομο, όσο έξυπνο κι έμπειρο κι αν είναι, μέσα σ' αυτήν την δίνη εκατοντάδων χιλιάδων δυνάμεων που ενεργοποιούνται από την αναταραχή.

Τι Πρέπει να γίνει;

Ζούμε μια Επανάσταση η οποία δεν ακολουθεί την πορεία εκείνη που θα Θέλαμε και την οποία δεν είχαμε τον χρόνο να προετοιμάσουμε ικανοποιητικά. Τι πρέπει να γίνει τώρα;

Να εμποδίσουμε την Επανάσταση; Παράλογο! Πολύ αργά. Η Επανάσταση Θα προχωρήσει με τον δικό της Τρόπο προς την κατεύθυνση της ελάχιστης αντίστασης, χωρίς καθόλου να λαμβάνει υπ' όψιν τις προσπάθειές μας.

Αυτήν την στιγμή. η Ρωσική Επανάσταση βρίσκεται στην εξής κατάσταση: σπέρνει τον Τρόμο και ερημώνει την χώρα· στην έξαρση της μανίας της εκμηδενίζει ανθρώπινες ζωές. Να γιατί αποτελεί επανάσταση κι όχι ειρηνική εξέλιξη, επειδή καταστρέφει χωρίς να κοιτάζει τι καταστρέφει και πού βαδίζει.

Για την ώρα πάντως, είμαστε ανίσχυροι να την κατευθύνουμε σε μιαν άλλη διέξοδο. μέχρι να κορεσθεί από μόνη της —πρέπει να φθαρεί από μόνη της.

Και μετά: Μετά αναπόφευκτα, Θα έρθει η αντίδραση. Αυτή είναι ιστορική νομοτέλεια, είναι δε εύκολο να καταλάβουμε γιατί δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά. Οι άνθρωποι φαντάζονται ότι μπορούμε να αλλάξουμε την μορφή ανάπτυξης μιας επανάστασης. Αυτή είναι μια παιδαριώδης αυταπάτη. Η επανάσταση αποτελεί μια τέτοια δύναμη, ώστε η ανάπτυξή της δεν μπορεί να μεταβληθεί. Και μια αντίδραση είναι απολύτως αναπόφευκτη. Όπως ακριβώς είναι αναπόφευκτος ο σχηματισμός ενός κοιλώματος στο νερό μετά από κάθε κύμα, όπως η εξάντληση είναι αναπόφευκτη για κάθε ανθρώπινο ον μετά από μια περίοδο υψηλού πυρετού.

Να κατευνάσουμε τα πάθη, τόσο στην μία παράταξη όσο και στην άλλη; Ποιος άραγε θα μας ακούσει; Ακόμη κι αν υπάρχουν τέτοιοι διπλωμάτες που θα μπορούσαν να κάνουν τα πάντα παίζοντας αυτόν τον ρόλο, δεν έχει έρθει ακόμα η ώρα να εμφανισθούν στο προσκήνιο. Καμία παράταξη δεν είναι διατεθειμένη να τους ακούσει.

Κατά την γνώμη μου πρέπει να γίνει το εξής: Θα πρέπει να συγκεντρώσουμε ανθρώπους οι οποίοι να μπορούν να αναλάβουν δημιουργική δράση μέσα στο κόμμα, σε κάθε κόμμα, μετά την φθορά και τον κορεσμό της επανάστασης.